

Förberedelser

Du behöver sju elever som gestaltar varsin ingrediens i fotosyntesen samt material till rekvisitan och scenografin:

- Vitt, grönt, blått, ljusblått, gult, brunt och grått silkespapper eller ansiktsfärg.
- Gul papp och bomull.
- En blomspruta, ett grönt lakan du kan klippa i eller fyra gröna A3-ark.

Rollista:	Replik:
Klorofyll	Jag är grön klorofyll!
Socker	Jag är blommans mat!
Sol	Jag värmer och strålar!
Vatten	Dripp dropp, dripp dropp!
Koldioxid	Jag är koldioxid – en cool dioxid!
Syre	*Suger in luft högljutt*
Mullen	Jag ger växter viktiga salter!

Så gör du

Du läser manuset högt och långsamt. När du läser namnet på en av ingredienserna, gör du en kort paus medan eleven läser sin replik. Solen står bredvid lakanet på en stol. De andra står bakom det gröna bladet och visar sig i hålet i mitten när det är deras tur.

Manus

Det var en vacker vårdag. Utanför klassrummet sjöng fåglarna. Gula och röda blommor som växte upp ur **mullen**, sträckte sig mot **solen**. Naturen hade nog aldrig varit så vacker.

På gården sprang myrorna fram och tillbaka och bar på små bitar av gräs och barr. **Vattnet** glänste i små pölar. Träden sög i sig **koldioxid** från luften och andades sedan ut rent **syre**. Människorna som promenerade förbi drog djupa andetag av den **syre**-rika friska luften och kände sig ovanligt lyckliga.

Ett par nedbrytare, två skalbaggar, hittade en död geting som de genast började bråka om. De hann inte förbereda sin attack förrän en förbiflygande fågel plötsligt slukade den!

”Oj!”, tänkte blomman Ampellilja, som stod på fönsterbrädan och tittade ut: ”Kretsloppet är verkligen i full gång!”

Ampelliljan tittade ut genom klassrumsfönstret och njöt av **solen** som värmdes hennes blad. Blomman bodde i klassrummet. Hennes uppgift var att rensa luften från **koldioxid**, så att eleverna fick mer **syre** i luften. **Koldioxid** gjorde barnen trötta, **syre** gjorde dem piggare.

Ampelliljan tänkte på sina vänner eleverna, vände sig om och tittade på dem. ”Oj då!” Eleverna satt och slokade med sina huvuden som blommor som törstade efter **vatten!** **Solen**, som lyste in genom de stängda fönstren, hade gjort luften i klassrummet både varm och fattig på **syre**. ”Oj oj oj!” tänkte Ampelliljan! ”Om jag inte gör något fort så somnar alla!”

Hon vände sig mot läraren och viftade med sina blad allt hon kunde. ”Hallååå!” Och äntligen! Läraren slutade läsa högt ur sin bok för att vända sida och lade märke till blomman. ”Nämen vad underligt” sa läraren för sig själv. ”Blommans blad fladdrar fastän fönstren är stängda! Har vi förresten kommit ihåg att ge den **vatten?**” Läraren tittade frågande på sina elever och hajade till, de satt ju och sov vid sina bänkar! ”Nej, nu måste jag öppna fönstren så vi får in lite frisk luft!” sa läraren och öppnade alla fönster. ”Så ja! Det blev visst för lite **syre** här inne!” Eleverna piggnade genast till. Läraren lyfte upp Ampelliljan i krukan och höll upp henne framför eleverna.